

کتاب دانیال - شماره هشتاد و شش

پرده برداری نبوی: درک افزایش دانش و پیام فریاد نیمه شب

Jeff Pippenger

2024-02-19

ما در حال بررسی موازات میان جنبش‌های فرشته‌ اول و سوم هستیم تا بهتر بفهمیم «افزایش معرفت» هنگامی که در زمان پایان مهرش برداشته می‌شود، به طور نمادین چه چیزی را نمایندگی می‌کند. می‌کوشیم نشان دهیم که این امر نمایانگر اوج‌گیری حقیقتی است که نهایتاً در قالب «باران آخر» به اوج می‌رسد، که همان پیام «فریاد نیمه شب» است. به عنوان یک نماد، «افزایش معرفت» از کتاب دانیال برگرفته شده است و در آنجا به عنوان معرفت نبوی‌ای شناخته می‌شود که می‌آزماید و دو گروه از پرستندگان را پدید می‌آورد.

و گفت: برو به راه خود، ای دانیال؛ زیرا این سخنان تا زمان آخر بسته و مهر شده‌اند. بسیاری پاک خواهند شد، سفید خواهند گردید و آزموده خواهند شد؛ اما شریران بدکاری خواهند کرد، و هیچ‌یک از شریران نخواهند فهمید؛ اما دانایان خواهند فهمید. دانیال ۱۲: ۹، ۱۰.

در سال ۱۹۸۹ مهر «افزایش دانش» گشوده شد که در نهایت دو طبقه از پرستندگان را نشان خواهد داد. این دو طبقه در زمینه چگونگی نسبت‌شان با پیام باران پسین به تصویر کشیده می‌شوند. شریران باران پسین را نه می‌شناسند و نه دریافت می‌کنند، و دانایان آن را می‌پذیرند. بنابراین شریران نمی‌بینند که باران پسین چه زمانی آغاز به باریدن می‌کند، و این بارش هنگامی آغاز شد که امت‌ها در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ خشمگین شدند. ما رهبری ادونتیسیم لاودیکیه‌ای را مورد خطاب قرار داده‌ایم، چنان‌که در باب‌های هشتم و نهم حزقیال و نیز در باب بیست‌وهشتم اشعیا به تصویر کشیده شده است. در اشعیا، «مردان استهزاگر» «دروغ‌ها» را «پناهگاه» خود ساختند و خود را «زیر باطل» پنهان کردند.

پس کلام خداوند را بشنوید، ای مردان ریشخندگر که بر این قوم که در اورشلیم است حکومت می‌کنید. زیرا گفته‌اید: با مرگ پیمان بسته‌ایم و با دوزخ به توافق رسیده‌ایم؛ هرگاه تازیانه سیل‌آسا بگذرد، به ما نخواهد رسید؛ زیرا دروغ را پناهگاه خود ساخته‌ایم و زیر پوشش دروغ پنهان شده‌ایم. اشعیا ۲۸: ۱۴، ۱۵.

مشایخ اورشلیم روزهای آخر در آزمون «آرامش و تجدید» که با روش «خط بر خط» نمایان می‌شود، روشی که به خردمندان امکان می‌دهد باران پسین روزهای آخر را از طریق نمونه تاریخی آن در تاریخ میلریتی تشخیص دهند، مردود می‌شوند. ویژگی نبوی «مردان استهزاگر» که اشعیا در این بخش بر آن تأکید می‌کند، همان دروغ و ناراستی است که زیر آن پنهان شدند و آن را پناهگاه خود ساختند. بنابراین، در ارتباط با آزمون پیام باران پسین (آرامش و تجدیدی که گوش نسپردند)، مشایخ اورشلیم دروغی را پذیرفته‌اند.

پیام باران آخر همراه با یک مناقشه فرا می‌رسد، چنان‌که در باب دوم حقوق نشان داده شده است، وقتی آن دیدبان از خدا می‌پرسد که در «debate» تاریخ خود چه پاسخی باید بدهد، زیرا واژه «reproved» در آیه یک باب دوم به معنای «with» است.

بر نگاهی خود خواهیم ایستاد، و بر برج جای خواهیم گرفت، و مراقب خواهیم بود تا ببینم او به من چه خواهد گفت، و چون مؤاخذه شوم چه پاسخ خواهیم داد. حقوق ۲: ۱

حکیمان در بحث دربارهٔ باران دیرهنگام، حقایقی را ارائه می‌کنند که «جواهرات میلر» نامیده شده‌اند؛ همان حقایق بنیادینی که توسط پیروان میلر شناسایی، تثبیت و ارائه شده‌اند. آن حقایق به‌عنوان مسیح، صخرهٔ اعصار، معرفی می‌شوند.

بگذار آنان که به‌عنوان نگهبانان خدا بر دیوارهای صهیون ایستاده‌اند، مردانی باشند که بتوانند خطرها را پیشاپیش مردم ببینند— مردانی که بتوانند میان حق و باطل، پارسایی و ناپارسایی فرق بگذارند.

«هشدار آمده است: نباید اجازه دهیم چیزی وارد شود که بنیاد ایمانی را که از زمانی که پیام در سال‌های 1842، 1843 و 1844 آمد، بنای خود را بر آن استوار ساخته‌ایم، متزلزل کند. من در این پیام بودم و از آن زمان تاکنون در برابر جهان ایستاده‌ام، وفادار به نوری که خدا به ما بخشیده است. ما قصد نداریم پاهای خود را از آن سکویی که در همان روزهایی که روزبه‌روز با دعایی جدی خداوند را می‌طلبیدیم و در پی نور بودیم، بر آن نهادیم، برداریم. آیا می‌پندارید که می‌توانم از نوری که خدا به من داده دست بکشم؟ این نور باید چون صخرهٔ اعصار باشد. از همان زمانی که عطا شد، مرا هدایت کرده است.» ریویو اند هرالد، 14 آوریل 1903.

مردان کهنسال، پیام باران پسین دروغینی ارائه می‌کنند که اشعیا آن را «دروغ» و «باطل» معرفی کرده است. در حزقیال باب هشت، روایتی آمده که نشان می‌دهد مردان کهنسال اورشلیم چه هنگام در برابر خورشید سجده می‌کنند؛ و در باب بعدی، ایشان در برابر کسانی قرار می‌گیرند که مهر خدا را دریافت می‌کنند. رجس سوم (نسل)، نمایانگر پیام باران پسین دروغین است، چنان‌که با «گریستن برای تموز» نشان داده شده است. در نسل سوم ادونتیسیم، که از سال ۱۹۱۹ آغاز شد، «دروغی» در ارتباط با انجیل کاذبی که به‌طور علنی توسط W. W. Prescott در کنفرانس کتاب مقدس ۱۹۱۹ ارائه شد، مطرح گردید. آن «دروغ» موضوعی ویژه نسل سوم است، و همان «دروغ» بنیاد کاذب پیام باران پسین دروغین است که با «گریستن برای تموز» نمایانده شده است.

مهم است که زمان صرف کنیم تا «دروغ» در نبوت را به‌دقت مشخص کنیم، زیرا همین «دروغ» دلیل اصلی است که ادونتیسیم لائودیکیه‌ای نمی‌تواند افزایش معرفت در سال ۱۹۸۹ را ببیند. «دروغ» این است که «دائمی» در کتاب دانیال نمایانگر خدمت مسیح در مقدس آسمانی است. به‌کاربردن «دائمی» به‌صورت نبوی به‌عنوان خدمت مسیح در مقدس آسمانی، تطبیقی کاذب و نادرست نبوی است؛ اما «دروغ» صرفاً به نادرست معرفی کردن «دائمی» به‌عنوان یک نماد نبوی محدود نمی‌شود، بلکه همچنین شامل «دروغی» است که ادعا می‌کند خواهر وایت با آن تطبیق باطل موافق بوده، و سپس با اتکا به آن کذب، همان کاربرد نادرست را به‌عنوان حقیقت تثبیت شده برقرار می‌سازد.

فهم درست شش آیهٔ پایانی فصل یازدهم دانیال، نمونه‌اش در آیات ۳۰ تا ۳۶ آمده است؛ و وقتی خواهر وایت تحقق کامل فصل یازدهم دانیال را مشخص می‌کند، می‌گوید که «صحنه‌هایی مشابه آنچه در آیات ۳۰ تا ۳۶ توصیف شده» «تکرار خواهد شد».

به‌کارگیری تعریف نادرست «روزانه» یک ساختار تاریخی نادرست پدید می‌آورد. تاریخی که در کتاب دانیال، باب یازدهم، آیات ۳۰ تا ۳۶ به تصویر کشیده شده است، شامل برداشته شدن «روزانه» است. «روزانه» یا تطبیق میلری است، یا تطبیق پرسکات و دنیلز. بسته به اینکه کدام تطبیق برگزیده شود، دو ساختار تاریخی متفاوت پدید خواهد آمد.

و سپاه‌هایی از جانب او برخوانند خاست، و مقدس حصین را ناپاک خواهند کرد و قربانی دائمی را از میان برخوانند داشت، و آن پلیدی ویرانگر را برپا خواهند داشت. دانیال ۱۱:۳۱.

بر اساس الهام، تاریخ پیشگویی شده‌ای که در این آیه بیان شده و آیه ۳۰ و آیات ۳۲ تا ۳۶ را نیز در بر می‌گیرد، قرار است در آیات ۴۰ تا ۴۵ فصل یازدهم دانیال تکرار شود.

پیشگویی باب یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. بخش عمده‌ای از تاریخ که در تحقق این پیشگویی رخ داده است، تکرار خواهد شد. در آیه سی‌ام از قدرتی سخن گفته شده که «اندوهگین خواهد شد»، [دانیال ۱۱:۳۰-۳۶ نقل شده است].

"صحنه‌هایی مشابه آنچه در این عبارات توصیف شده است رخ خواهد داد." انتشار دست‌نوشته‌ها، شماره ۱۳، ۳۹۴.

آیه‌ای که در آن «روزانه» را می‌یابیم، آیه سی‌ویکم است.

و سپاه‌هایی از جانب او برخواهند خاست، و مقدس‌حصین را ناپاک خواهند کرد و قربانی دائمی را از میان برخواهند داشت، و آن پلیدی ویرانگر را برپا خواهند داشت. دانیال ۱۱:۳۱.

«لشکریان» در آن آیه از جانب «او» برپا می‌شوند. «لشکریان» یک قدرت‌اند، همان‌گونه که آن کسی که برای او «برمی‌خیزند» نیز قدرتی است. در آن آیه این «لشکریان» هستند که «از جانب او برپا می‌شوند»، و این «لشکریان» هستند که «مقدس‌حصین را آلوده می‌کنند»، و این «لشکریان» اند که «دائمی را از میان برمی‌دارند»، و نیز همین «لشکریان» هستند که «مکروه ویران‌کننده را برپا می‌دارند». در مکاشفه فصل سیزدهم، اژدها که همان روم بت‌پرست است، سه چیز برای پاپیت فراهم می‌کند.

و آن وحشی که دیدم شبیه پلنگ بود، پاهایش مانند پای‌های خرس و دهانش مانند دهان شیر بود؛ و اژدها قدرت خود، تخت خود و اقتداری عظیم به او داد. مکاشفه ۱۳:۲.

وحش شبیه پلنگ از سوی خواهر وایت به‌عنوان نهاد پاپی شناخته می‌شود، و در فصل دوازدهم خواهر وایت اژدها را هم شیطان و هم روم بت‌پرست معرفی می‌کند.

«از این رو، هرچند اژدها در وهله نخست نمایانگر شیطان است، در معنای ثانوی نماد روم بت‌پرست است.» مناقشه عظیم، ۴۳۹.

در آیه دو از فصل سیزدهم کتاب مکاشفه، روم بت‌پرست قدرت نظامی‌اش، «سلاح‌هایش» را به دستگاه پاپی واگذار کرد که از کلویس، پادشاه فرانک‌ها (فرانسه)، در سال 496 آغاز شد. روم بت‌پرست در سال 330 کرسی اقتدار خود را به روم پاپی داد، زمانی که امپراتور کنستانتین شهر روم را ترک کرد و پایتخت امپراتوری روم را به شهر قسطنطنیه منتقل نمود. روم بت‌پرست در سال 533 اقتدار مدنی را به دستگاه پاپی سپرد، هنگامی که یوستینیان فرمانی صادر کرد که پاپی را به‌عنوان رئیس همه کلیساها و اصلاح‌کننده بدعت‌گذاران معرفی می‌کرد.

در آیه سی‌ویکم، «بازوهای» که برمی‌خیزند، همان نیروهای نظامی روم بت‌پرست‌اند که از سال ۴۹۶ با کلویس برای پاپیت برخاستند. به خاطر این اقدام، پاپیت فرانسه را «نخست‌زاده کلیسای کاتولیک» و گاه «دختر ارشد کلیسای کاتولیک» می‌نامد. در آیه سی‌ویکم، پس از آن‌که کنستانتین در سال ۳۲۱ قانون یکسویه را تصویب کرد و سپس در سال ۳۳۰ پایتخت را از شهر روم به شهر قسطنطنیه منتقل نمود، امپراتوری پیش‌تر شکست‌ناپذیر رو به فروپاشی نهاد، چرا که چهار قدرت شیپور نخست باب هشتم مکاشفه جنگی مداوم را علیه امپراتوری روم آغاز کردند. قانون‌حملائی که از سوی بربرها و گنسریک انجام شد، شهر روم بود؛ شهری که پیش از سال ۳۳۰ «حرم قدرت» برای امپراتوری روم به‌شمار می‌رفت. از سال ۳۳۰ به بعد، جنگ‌افروزی بربرهای مهاجم قرار بود «حرم قدرت را بیالاید»، تا آن‌که «بازوهای» روم بت‌پرست از سال ۴۹۶ برای پاپیت برخیزند.

روم بت‌پرست نه تنها با دادن قدرت نظامی، اقتدار مدنی و کرسی شهر روم، سه چیز برای قدرت پاپی فراهم کرد، بلکه همچنین سه شاخ را نیز برای روم پاپی از میان برداشت.

به شاخ‌ها نظر کردم، و اینک، در میان آنها شاخی کوچک دیگر سر برآورد؛ و در برابر آن، سه تا از شاخ‌های نخستین از ریشه برکنده شدند؛ و اینک، در آن شاخ چشمانی مانند چشمان انسان بودند و دهانی که سخنان بزرگ می‌گفت. دانیال ۷:۸.

سه شاخی که در فصل هفتم دانیال بنا بود «ریشه‌کن شوند»، نمایانگر سه قدرت اصلی بودند که در برابر برآمدن دستگاه پاپ به قدرت مقاومت می‌کردند. آخرین آن سه شاخ زمانی برچیده شد که گوت‌ها در سال ۵۳۸ از شهر روم رانده شدند. آنان به دست «بازوان» روم بت‌پرست از شهر بیرون رانده شدند، زیرا آن «بازوان» قرار بود در سال ۵۳۸ دستگاه پاپ (رجس ویرانگر) را بر تخت جهان شناخته‌شده آن زمان بنشانند.

آیه سی‌ویکم از باب یازدهم دانیال چهار کاری را که «قوای نظامی» (روم بت‌پرست) قرار بود انجام دهند مشخص می‌کند. آنان می‌بایست به حمایت از پاپیت «به‌پا خیزند»، همان‌گونه که در سال ۴۹۶ چنین کردند. آنان می‌بایست «قدس قوت» را بیالابند، چنان‌که نبردهای نظامی‌ای که حدود دو قرن بر شهر روم صورت گرفت نمایانگر آن است. آنان می‌بایست در سال ۵۳۸ پاپیت را بر تخت زمین «بنهند»، و همچنین «دائمی» را از میان بردارند.

واژه عبری‌ای که در آن آیه به «برداشتن» ترجمه شده است (sur)، به معنای «از میان برداشتن» است. تا سال ۵۰۸، مقاومتی که از سوی بت‌پرستی در امپراتوری روم وجود داشت و می‌کوشید از قدرت‌گیری نهاد پاپی جلوگیری کند، به‌طور کامل به اطاعت واداشته شده یا از میان برده شده بود.

این‌که "daily" را خدمت مسیح در مقدس‌گاه بدانیم، کاربردی نادرست است؛ اما کاری که در تاریخ لائودیکپایی ادونتیسیم انجام شد و آن کاربرد نادرست را به‌عنوان حقیقت معرفی کرد، بر پایه یک "دروغ" مشخص بنا شده بود که در نسل سوم ادونتیسیم تحقق یافت. رهنمود خواهر وایت مبنی بر این‌که تاریخ آیات سی تا سی‌وشش در تحقق نهایی باب یازدهم دانیال تکرار خواهد شد، این را ناممکن ساخت که "مردان استهزاگر" که بر اورشلیم حکومت می‌کنند، تفسیری بر آیه سی‌ویکم ارائه دهند بی‌آن‌که هم‌زمان روح نبوت را رد کنند.

«مردان استهزاگر» تعلیم می‌دهند که پاپیت با برقراری عشای ربانی پاپی - که بدلی از کار مسیح در قدس آسمانی است - فهم درست خدمت مسیح در قدس را از میان برد. اگر این معنای واقعی «روزانه» می‌بود، آنگاه «بازوهایی» که در آیه سی‌ویک برخاستند، پاپیت می‌بودند؛ زیرا ساختار دستوری آیه اقتضا می‌کند که «بازوها» همان قدرتی باشند که «روزانه» را از میان می‌برد.

برای سرپا نگه داشتن بساط افسانه‌هایشان، استدلال می‌کنند که پاپیت (بازوها) قدس آسمانی مسیح را آلوده کرده است. واژه عبری ترجمه‌شده به «قدس» (miqdash) قوت «یا یک زیارتگاه بت‌پرستان است یا قدس خدا. اگر دانیال می‌خواست برساند که قدس خدا قرار بوده به‌وسیله پاپیت آلوده شود، از واژه عبری «qodesh» استفاده می‌کرد که فقط می‌تواند نمایانگر قدس خدا باشد. پس در کجای کتاب مقدس یا روح نبوت ثبت شده است که قدس آسمانی هرگز به‌وسیله پاپیت آلوده شده یا خواهد شد؟

بی‌تردید، گناهان مسیحیان در کتاب‌های قدس آسمانی ثبت می‌شوند، اما این تصویر به این معنا نیست که قدس خدا آلوده شده است. تطهیر قدس نمایانگر پاکسازی کتاب‌های ثبت است که در قدس قرار دارند. افزون بر این، قدرت پاپی هرگز مسیحی نبوده است، پس هرگز در کتاب‌های داوری تحقیقی وارد نشده است. تنها داوری مشخص شده برای نظام پاپی، داوری اجرایی خشم خداست.

«بازوها» نیز می‌بایست «رجاست ویران‌کننده» را قرار دهند؛ این چه قدرتی است؟ پایت چه قدرتی را قرار داد؟ و آن قدرت، در همان ابتدای آیه سی‌ویک، که پایت به حمایت از آن برخاست، کدام است؟»

ناموختگان ادونتیسیم لاودیکایی که زندگی ابدی خود را به دست مردانی سپرده‌اند که به ناتوانی در خواندن کتاب مهر و موم‌شده شناخته شده‌اند، شاید با آن نوع کاربرد تحریف‌شده کتاب مقدس که گوش‌های خارش‌دارشان را تسکین می‌دهد احساس آسایش کنند، اما حتی مضحک‌تر است که بکشند تاریخی را که برای پشتیبانی از خطای خود ناچارند آن را تعیین کنند، با شش آیه پایانی فصل یازدهم دانیال منطبق سازند.

در روند تاریخ منتهی به فروپاشی اتحاد شوروی، که می‌توان نشان داد در آیه چهارم باب یازدهم دانیال به‌عنوان پادشاه جنوب نمایانده شده است، قدرت نظامی ایالات متحده به حمایت از نهاد پاپی برخاست، زیرا رونالد ریگان با ضد مسیح نبوت‌های کتاب مقدس پیمانی سری بست. با این کار، این پیام داده شد که هرگونه مقاومت پروتستانی در برابر برآمدن نهاد پاپی در ایالات متحده فرو نشانده شده است، همان‌گونه که نمونه‌اش رفع مقاومت بت‌پرستی در سال ۵۰۸ بود. پادشاه شمال (نهاد پاپی) در این فراز نخست اتحاد شوروی را در سال ۱۹۸۹ از میان برداشت و این کار را با مشارکت "ارابه‌ها" و "سواران"، که نمایانگر قدرت نظامی ایالات متحده‌اند، و همچنین با قدرت اقتصادی ایالات متحده که با "کشتی‌ها" نمایانده می‌شود، انجام داد.

ایالات متحده همان «بازوها»یی بود که به حمایت از نهاد پاپی برخاست. پروتستانتیسیم از میان برداشته شد، همان‌گونه که مقاومت بت‌پرستی تا سال ۵۰۸ سرکوب شده بود. در آیه چهارم و یکم، ایالات متحده به دست نهاد پاپی فتح خواهد شد و قانون اساسی ایالات متحده - که «قدس قوت» ایالات متحده است - واژگون خواهد شد، آنگاه که ایالات متحده شاه شمال (نهاد پاپی) را بر تخت زمین می‌نشانند، همان‌گونه که روم مشرک در سال ۵۳۸ چنین کرد. اگر در حال خواندن مقالات این وب‌سایت هستید، می‌توانید مجله *The Time of the End* را دانلود کنید و شرح مبسوط‌تری از شش آیه پایانی باب یازدهم دانیال بخوانید، اما اکنون صرفاً نشان می‌دهیم که شناسایی «daily» به‌عنوان خدمت قدس مسیح، کاربرد نادرستی از آن نماد است. این کار را انجام می‌دهیم تا نشان دهیم که این کاربرد نادرست به‌واسطه دروغی عمدی بر ادونتیسیم لائودیکی تحمیل شد.

ما در مقاله بعدی به بررسی دروغ پیامبرانه ادامه خواهیم داد.

وقتی برای از دست دادن نداریم. روزگار پرآشوبی پیش روی ماست. روح جنگ سراسر جهان را برانگیخته است. به‌زودی صحنه‌های آشوبی که در نبوت‌ها از آن‌ها سخن گفته شده، به وقوع خواهد پیوست. نبوت باب یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. بخش زیادی از تاریخی که در تحقق این نبوت رخ داده است، تکرار خواهد شد.

در آیه سی‌ام، از قدرتی سخن می‌رود که «رنجیده خواهد شد و بازخواهد گشت و بر ضد عهد مقدس به خشم خواهد آمد؛ چنین خواهد کرد؛ حتی بازخواهد گشت و با آنان که عهد مقدس را ترک کرده‌اند تیبانی خواهد کرد. و سپاه‌ها به جانب او خواهند ایستاد و قدس حصین را آلوده خواهند کرد و قربانی دائمی را برخواهند انداخت و رجاست و ویرانگر را برجا خواهند نهاد. و آنان را که بر ضد عهد بدکاری می‌کنند با تملق‌ها فاسد خواهد ساخت؛ اما قومی که خدای خود را می‌شناسند استوار خواهند ایستاد و کارهای بزرگ خواهند کرد. و خردمندان در میان قوم بسیاری را تعلیم خواهند داد؛ با این همه، ایشان در روزهای بسیار به شمشیر و آتش و اسارت و تاراج خواهند افتاد. و چون بیفتند، با کمکی اندک یاری خواهند یافت؛ اما بسیاری با تملق به ایشان خواهند پیوست. و برخی از خردمندان خواهند افتاد تا ایشان را بیازمایند و پاک سازند و سفید

گردانند، تا زمان پایان؛ زیرا هنوز زمانی مقرر است. و پادشاه هرچه خواهد خواهد کرد؛ و خود را برخواهد افراشت و خود را بر هر خدایی بزرگ خواهد شمرد و سخنان شگفت‌انگیز بر ضد خدای خدایان خواهد گفت و کامیاب خواهد بود تا خشم به انجام رسد؛ زیرا آنچه مقرر شده است انجام خواهد شد.» دانیال ۳۰:۱۱-۳۶.

صحنه‌هایی مشابه آنچه در این کلمات توصیف شده رخ خواهد داد. شواهدی می‌بینیم که نشان می‌دهد شیطان به سرعت در حال به دست گرفتن کنترل اذهان انسان‌هایی است که ترس خدا را پیش چشم خود ندارند. بگذارید همه پیشگویی‌های این کتاب را بخوانند و دریابند، زیرا اکنون در حال ورود به زمان سختی هستیم که درباره‌اش سخن گفته شده است:

"و در آن زمان، میکائیل، آن رئیس بزرگ که برای فرزندان قوم تو می‌ایستد، برخواهد خاست؛ و زمانی از تنگی خواهد بود، چنان‌که از زمانی که قومی بوده است تا همان زمان هرگز نبوده است؛ و در آن زمان قوم تو رهایی خواهند یافت، هر کسی که نامش در کتاب نوشته یافته شود. و بسیاری از آنان که در خاک زمین خوابیده‌اند، بیدار خواهند شد: برخی برای حیات جاودان، و برخی برای رسوایی و حقارت جاودان. و خردمندان همچون درخشندگی پهنه آسمان خواهند درخشید؛ و آنان که بسیاری را به عدالت هدایت می‌کنند، مانند ستارگان تا ابدآباد خواهند درخشید. اما تو، ای دانیال، این سخنان را ببند و کتاب را مهر کن تا زمان آخر؛ بسیاری به این سو و آن سو خواهند دوید، و دانش افزون خواهد شد." دانیال ۱۲:۱-۴. انتشارهای دست‌نوشته‌ها، شماره ۱۳، ۳۹۴.